

אוניברסיטת חיפה

מעניקה את

אות אשת המופת

לגילה אלמגור

על השגיה האמנותיים ותרומתה ליצירה התרבותית בישראל ולהפצתה בארץ ומחוצה לה
ועל פעילותה הציבורית המסורה לרווחת ילדים וחולים.

כ"ב באייר תשנ"ז, 29 במאי 1997

פרופ' יהודה חיות

נשיא

גילה אלמגור

נולדה בישראל, גדלה בפתח תקוה והתחנכה בכפר הנוער הדסים. החלה את הקריירה שלה כשחקנית בגיל 17, והיתה האדם הצעיר ביותר שהתקבל כשחקן מן המניין בתיאטרון הלאומי "הבימה". כעבור שנתיים הצטרפה לתיאטרון הקאמרי בתל אביב. בשני התיאטראות שיחקה תפקידים ראשיים ובד בבד הופיעה בקולנוע. במשך שמונה שנים רכשה לעצמה שם ומעמד כאחת השחקניות הצעירות המבטיחות בישראל. אחר-כך למדה שנתיים בניו יורק אצל טובי המורים. בשובה ארצה הפכה לשחקנית עצמאית והופיעה בכל התיאטראות בארץ כולל תיאטרון חיפה, בשחקה תפקידים ראשיים: מגי של ארתור מילר ב"לאחר הנפילה", כל הגיבורות במחזות של צ'כוב, פיטר פן בגירסה המוסיקלית, וז'אן דארק של ברנרד שו.

במשך השנים הופיעה בכ-50 סרטים שברובם שיחקה בתפקידים ראשיים. על משחקה זכתה 10 פעמים בפרס "כינור דוד", בפרס ורד הכסף ועל תפקידה בסרט הישראלי "מצור" – בפרסים בינלאומיים. ב-1980 הוכתרה בתואר השחקנית הטובה ביותר על-ידי מכון הקולנוע הישראלי וב-1990 – כ"שחקנית העשור" על-ידי מכון הקולנוע הישראלי והעיתון "ידיעות אחרונות".

ספרה הראשון האוטוביוגרפי, "הקיץ של אביה" (1987), שזכה לקבלת פנים נלהבת, נכלל בתכנית הלימודים בתיאטרון בישראל ותורגם ל-10 שפות. הספר עובד למחזה – הצגת יחיד בביצועה, שהועלתה כ-600 פעמים וזיכתה אותה בפרס רובינא 1988. את הגירסה האנגלית של המחזה היא מבצעת ברחבי העולם עד היום ובפסטיבלים. הסרט "הקיץ של אביה" (את התסריט כתבה בשיתוף עם חיים בוזגלו) גרף פרסים בינלאומיים רבים ובהם דב הכסף בברלין ופרס הסרט הזר הטוב בסן רמו, איטליה. גם ספרה השני "עץ הדומים תפוס" (1992), זכה לשבחי הביקורת ותירגמו למספר שפות רואה אור בימים אלה.

בצד קריירה עשירה בתיאטרון ובקולנוע היא פועלת במסירות לרווחת ילדים. ב-1996 קיבלה את אות הנשיא למתנדב, כהוקרה על 14 שנות עבודתה בהתנדבות עם ילדים חולים במחלות סופניות. היא מכהנת כראש סניף תל אביב של האגודה למלחמה בסרטן. לפני כשנתיים ייסדה את "קרן המשאלות של גילה אלמגור" – עמותה המסייעת לילדים חולים במחלות קשות וממלאת את משאלות לבם.

גילה אלמגור היא ממקימי האיגוד הישראלי של האמנים, היתה יו"ר ודוברת האיגוד במשך 10 שנים.

היא מכהנת כנשיאת אסיטג' ישראל – הסניף הישראלי לתיאטרון ילדים ונוער.

נשואה למנהל התיאטרון הלאומי הבימה, יעקב אגמון.

